

ТЕСТ. Никола Вапцаров, „История“. Литература – 11 клас

(Вариант 3)

02.12.2020, 23:02 ч.

Име Фамилия

Клас №

Вариант 3

ТЕСТ

ЛИТЕРАТУРА – 11 клас

НИКОЛА ВАПЦАРОВ, „ИСТОРИЯ“

1. Какъв е културният контекст, в който е създадена творбата **„История“**?

А) Появява се през 20-те години на 20. век и се свързва със стремежа към експериментаторство в литературата.

Б) Появява се в началото на 30-те години на 20. век, когато възторгът от машините е водеща тема в литературата.

В) Появява се в средата на 20. век и противопоставя на урбанизацията връщането към миналото.

Г) Появява се в края на 30-те години на 20. век - период, за който са характерни естетически и идеологически противопоставения в литературата.

2. Кое НЕ е вярно за творческата история на **„История“**?

А) Намира се в „Кафявата тетрадка“ от архива на поета, съдържаща текстове от 1939 – 1940 г.

Б) Стихотворението „История“ е публикувано в единствената стихосбирка на Вапцаров „Моторни песни“.

В) Редакции на някои строфи са запазени в „Карирания бележник“ на Вапцаров.

Г) В последния – „Синия бележник „Байер“, има нови три строфи от стихотворението.

3. Голяма част от изреченията в **„История“** приличат на дълго обмисляни максими. Кой от посочените изрази, превърнали се в крилати фрази, НЕ е от **„История“**?

А) Живот ли бе – да го опишеш? / Живот ли бе – до го разровиш? / Разровиш ли го – ще мирише / и ще горчи като отрова.

Б) Живот без маска и без грим - / озъбено, свирепо куче.

В) и няма никой да разказва/за простата човешка драма.

Г) А ние плюехме намръщено/на оглупялата им мъдрост...

4. Каква е позицията на лирическият говорител в **„История“**?

А) Той е третоличен, обективно представящ човешката история през вековете.

Б) Изразява възхищението си от историята, като дава оценка на обективност ѝ.

В) Говори от името на всички, които страдат от социално несправедливия свят.

Г) Лирическият говорител използва аз-форма и изразява вярата си в бъдещето.

5. С кого води цялостната полемика лирическият говорител в „История“?

- А) с Живота, който е учител на онеправданите
- Б) с поетите, които са заети с пропаганда
- В) с официалната политическа история
- Г) с хората, които са забравили миналото си

6. Кои образи НЕ присъстват в стихотворението „История“?

- А) селяните
- Б) бащите
- В) майките
- Г) братята

7. Кое НЕ е вярно за края на стихотворението?

- А) Съдържа посланието историята да промени своя език.
- Б) Съдържа идеята за осъзнатата необходимост от безкрайна борба.
- В) Съдържа картина на живота, по-хубав от пролетен ден.
- Г) Съдържа идеята за приемственост между поколенията.

8. Коя опозиция НЕ се открива в „История“?

- А) сън – реалност
- Б) поезия – проза
- В) минало – настояще
- Г) бащи – деца

9. Напишете теза в 3 – 4 изречения на тема: Каква представа за историята се изгражда в „История“?
?.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

10. В стихотворението присъстват почти всички ключови мотиви и образи, характерни за Ванцаровата поезия. Посочете кои от изброените се откриват в „История“.

- А) противопоставянето между илюзии и разочарование, безизходица и борба
- Б) любовта към българската природа, към непознатите национални богатства
- В) участието на обикновения човек, „простата му драма“ и ограбващият животински труд
- Г) ролята на киното в настоящето за въздействието върху човека и неговите ценности
- Д) борбата като начин за отстояване на достойнството и промяна на действителността

- Е) тежката социалната участ на селяните, представена чрез натуралистични картини
Ж) интересът към великата ни история и възкресяването на националните ценности
З) задачата и мисията на изкуството за осмислянето и промяната на живота

11. В рамките на 3 – 4 изречения коментирайте ролята на стиховете „и нашта мъка / в пространството ще скита“.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Прочетете откъса от „История“ и изпълнете задачите от 12. до 14. включително.

О, как се люшкахме в надеждите!...

А тегнеше небето ниско,
свистеше въздуха нажежен (А);...
Не мога повече! Не искам!...(Б)

Но в многотомните писание,
под буквите и редовете
ще вика нашето страдание
и ще се зъби неприветно –

защото би ни безпощадно
живота с тежките си лапи
направо по устата гладни,
затуй езика ни е грапав.

И стиховете, дето пишем,
когато краднем от съня си,
парфюмен аромат не дишат (В),
а са навъсени и къси.

12. В 1 – 2 изречения изяснете със СВОИ ДУМИ проблема за битката с живота според откъса.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

13. Посочете с ЦИТАТИ (с възможно най-малко думи от текста) ТРИ примера, които показват, че хората са подложени на крайно изпитание и не искат да търпят повече.

.....

.....

.....

.....

.....

14. Срецу съответната буква запишете какви са подчертаните в текста изразни средства.

- А)
- Б)
- В)

15. Свържете всеки от цитатите със съответната част от текста, към която се отнася, и коментирайте смисъла им.

- А) Първа част
- Б) Втора част
- В) Трета част

1) Онез, които сме оставали,
се потехме и под езика,
работехме къде що хванем,
работехме като добитък.

2) Какво ще ни дадеш, историйо,
от пожълтелите си страници?
Ний бяхме неизвестни хора
от фабрики и канцеларии...

3) За мъката – не щем награди,
не ще дотегнем и с клишета
на томовете ти грамади,
натрупани през вековете.

А) –

.....
.....
.....

Б) –

.....
.....
.....

В) –

.....
.....
.....

ОТГОВОРИ:

1-Г; 2-Б; 3-Б; 4-В; 5-В; 6-Г; 7-В; 8-А;

9. Възможни ключови изрази в отговора:

- Различните значения на думата „история“ изграждат посланията на творбата. Още в началото историята е представена като текст с пожълтели от времето страници. Тя е и институцията, която има власт над човешките представи за всичко случило се.
- В третата строфа тя е жесток идол, който се храни с кръвта на жертваните. Така историята придобива черти и на богата библиотека, и на чудовищно божество - тя носи знание, което идва от миналото, но изисква страдание и смърт, с които „се захранва“.
- Историята сама избира хората и събитията за своя разказ, дава известност или неизвестност, определя важното и маловажното.
- Най-страшното е, че историята не предава истината на съществуването.

10. А, В, Д, Е, З

11. Примерни отговори:

Историята не е диалогичен събеседник на лирическия говорител – до края на творбата тя мълчи и не изпитва съчувствие към драмата на обикновените хора.

Историята не е единствената, която не се вълнува от безименните, които я създават – и поетите, и народната песен не могат да предадат човешкото страдание на обикновения човек. Затова и мъката е ненаписана, а страданието заговаря само, без посредници – то „крещи“ и има грапав език.

Според лирическия говорител няма кой да опише страданието, защото езикът на историята е официален и институционален. Въпреки това тежкия живот е изговорен и описан в самото стихотворение чрез речника от всекидневния пласт на речта, изобилстващ от разговорни думи.

12. Примерни отговори:

- Във Вапцаровото стихотворение животът, подобно на историята, е одушевен и също като нея е изобразен като жесток мъчител на онеправданите: защото би ни безпощадно / живота с тешите си лапи. Човекът, изразен с формата „ние“, представя себе си като напълно сам срещу историята и срещу живота. Търпението обаче му е изчерпано и с възклицанието в кулминацията: – Не мога повече! Не искам! – показва, че отказва да живее повече така.

13. Три от:

- 1) А тегнеше небето ниско, /свистеше въздуха
- 2) Не мога повече!
- 3) Не искам!
- 4)... ще вика нашето страдание / и ще се зъби неприветно

14. А) инверсия; Б) реторично възклицание; В) метафора;

15.

А – 2

Разговорът с персонифицираната/олицетворената/одухотворената история започва директно и обвинително. Спорът се води от името на множеството („ние“).

Б – 1

Повтарянето при всяко поколение на мъката и безрадостния тежък труд, което води до нарастващото напрежение.

В – 3

Последните пет строфи са обобщение на истинския живот, на простата човешка драма. Животът е тежък и противоречив.